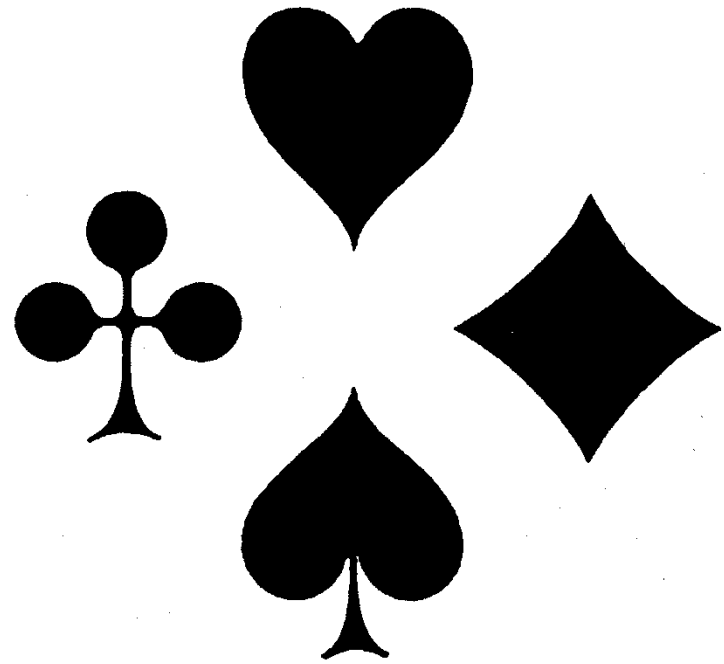

BJÄRREDS BRIDGEKLUBB



40 ÅR

1 9 5 3 - 1 9 9 3

Ordföranden har ordet:

Jag vill inleda med att tacka alla som hjälper till att göra Bjärreds Bridgeklubb till en trivsamt förening.

Det är dock mycket som skall fungera, en del synligt men också en hel del bakom kulisserna. Till vardags så tänker man inte så mycket på det utan det blir en rutin. Det är först vid högtidliga tillfällen som man stannar upp och uppskattar riktigt de insatser som göres.

Den som i detta sammanhang är i en klass för sig själv är **Folke Björk**. Han har varit med från början och startat klubben. Han har hela tiden varit vår stöttepelare. Idag liksom tidigare engagerar han sig helhjärtat i smått som stort. Saknar man någon partner så hjälper Folke till. Vill man diskutera budproblem, ja då är det Folke man går till. Men även rutinerna såsom en färdig spelokal till tävlingskvällarna, spelprogram och material ansvarar han för. Vi är många som vill säga: Ett stort tack Folke!

I detta sammanhang vill jag också tacka **Erik Hernberg** som under många år gjort förtjänstfulla insatser, och nu med ålderns rätt lättat på engagemanget men gläder oss vid bridgebordet med spel av hög klass.

Jag vill också tacka **P G Persson** som förutom styrelsearbete framförallt lägger ner ett stort arbete med registrering av våra bronspoäng. Att han dessutom roar oss med sin härliga humor tror jag alla uppskattar.

Ett tack går också till **Lennart Olsson** för hans kassaförvaltarinsats, kursledareverksamhet och sist men inte minst för den viktiga funktionen "kaffe med smörgås" som hans fru **Marianne** assisterad av **Lennart** serverar oss på tävlingskvällarna. Ett tack också till **Einar Strand** för att han ofta bjuder på en kaka till kaffet.

Jag minns också all den blomsterprakt vi kunde glädjas åt vid många tillfällen tack vare **Ingvar Andersson**, som tyvärr alldeles för tidigt lämnat oss på grund av en olyckshändelse.

Även Er som jag ej har nämnt men som gjort positiva insatser vill jag tacka. Låt oss tillsammans hjälpas åt för att bibehålla den trivsamma andan vi har i vår klubb.

Avslutningsvis hoppas jag att våra trevliga och spännande utbyten vi har med bridgeklubbarna i Lomma och Löddeköpinge får fortsätta.

Lars-Erik Ahlberg

Minnesanteckningar inför klubbens 25-års jubileum. Folke Björck och Erik Hernberg har tänkt tillbaka.

När jag nu försöker blicka tillbaka i Bjarreds Bridgeklubbs historia, finns så mycket som man med glädje vill minnas. Så börjar Folkes anteckningar.

Ingen kunde väl tro att jag skulle vara den, som efter dessa 25 år skulle göra summeringen. Den gången det begav sig hade jag så smått provat på vad det ville säga med bridge.

Ivan Möller, Sture Lindgren, Yngve Svensson och Hans Hansson var de kamrater med vilka jag tog de första "stegen" in i bridgens värld.

Efter att så smått fuskat oss fram med en sorts hemmagjord auktionsbridge kom vi överens att vi nog borde lära oss spelet från grunden.

När vi ändå skulle anlita en instruktör kunde vi lämpligen vara fler, eftersom vår avsikt var att lära oss kontraktsbridge.

Lokalfrågan var något som först måste lösas, och i Bjarred var inte detta lätt. Vi förhörde oss med Mandoff Bengtsson, innehavare av konditoriträdgården. Det var ett lyckokast. Inte bara så att Manne ställde upp med gratis lokal, han hade också en sväger som kunde bistå oss med instruktör.

Vi kallade till informationsmöte, saken var klar, vår första styrelse kom till. Den 2 september 1953 står inskrivet som en märkesdag för Bjarreds Bridgeklubb.

Namnet har sin lilla historia. Vid tiden för klubbens tillkomst hade just Flädie storkommun blivit verklighet.

Ingen vågade då föreslå att klubben skulle heta Bjarreds BK. Det gällde att få ett så brett underlag som möjligt, att alla kommundelar skulle känna sig välkomna var en självklarhet.

Därför blev namnet Flädie Bridgeklubb, istället för lite naturliga Bjarreds Bridgeklubb. Skånska Dagbladets krönikör Sven Welith skrev i sin krönika femton år senare (1968) när vi hos Bridgeförbundet registrerade namnbytet, "såja nu vet man lite bättre var klubben hör hemma".

Vår första styrelse hade följande sammansättning. Ordf. Folke Björck, sekr. Lennart Gullander, kassör Mandoff Bengtsson.

Så kom vi då igång med vår kurs. Tillslutningen var god, ca 25 intresserade mötte upp, kursledare var John Nyman, Allmänna BK från Malmö.

I Sydsvenska Dagbladet stod att läsa: Tillslutningen så god att risk finnes att deltagareantalet måste begränsas.

Efter cirka tio lektionskvällar kände vi oss mogna att för första gången tävlingsspelela.

Vi inköpte våra första duplikatbrickor av grön papp jämte 32 nya kortlekar. Våra tillgångar var ganska så begränsade, så detta var en kraftig investering. Årsavgiften var 5 kronor och spelavgiften 1:50 per kväll. Inte mycket när det dessutom skulle räcka till priser.

För att komma ut och pröva på bridge i tävlingssammanhang kom vi överens med klubben i Furulund om ett klubbbyte. Detta gav oss blodad

tand, Lars Hansson med G. Göransson som partner blev tvåa, Stig Andersson och Knut Olsson fyra samt två par från Bjarred på övre halvan.

Var vi verkligen så bra? Eller de andra så dåliga, eller var kanske partävling så pass chansartad att även vi okunniga kunde placera oss? Vi ville helst tro det förstnämnda.

Alltnog, vi kämpade vidare med blandade resultat. Medlemsantalet var detta första år 29 st.

1954: När höstsäsongen startade hade pretentionerna stigit så pass att vi kände oss manade till att köpa in våra första bridgebord, 6 stycken. Medlemsantalet steg i år till 56.

1955: Knut Olsson blir vår nye kassör efter Manne som av sagt sig. Vi börjar känna oss lite säkrare i vårt kunnande och begärde vårt inträde i Bridgeförbundet, för att göra det möjligt för oss att delta i seriespelet. Rekryteringen av nya spelare och givetvis då medlemmar medförde att vi för första gången tog en kursledare ur de egna leden. Yngve Svensson blev den som vi förlitade oss till. Behovet av fler spelbord gjorde sig påmint, vi köpte in ytterligare 4 st och tömde därmed kassan. Vår ekonomi är hela tiden hårt ansträngd. När vi gör sonderingar på Bjarreds Saltsjöbad för att möjligen kunna spela sommarbridge ville inte ledningen där lyssna på oss. Medlemsantalet har i år sjunkit till 53 st.

1956: Året då inget händer. Medlemsantalet visar klara tendenser att sjunka. Kursverksamheten ligger nere. Ett dystert år.

1957: Vad vi sedan en tid befarat, bekräftas. Liksom många andra klubbar upplevt, har den entusiasm som i början bar oss fram börjat falna. Medlemsantalet är nu nere i 35, spelstandarden på de kvarvarande har dock höjts. Detta kan utläsas i tävlingar med andra klubbar. Vi bestämmer oss för nya tag. Sydsvenska Dagbladets bridgeskribent Dick Nissén anlitas som instruktör för fortsättnings- och påbyggnads-kurs. Dick var rätte mannen för att stimulera oss till nya tag. Nytt folk i styrelsen, Lilly Åkerlund som kassör och Sture Lindgren som sekreterare.

1958: Klubbytet utökas så att vi stadigt har utbyte med Lomma och Lunds GIF. Furulund som tidigare var ett föredöme för oss är på nedgång, och har nära nog ingen verksamhet. Vårt utbyte med dem har upphört.

1959: Verksamheten i år är trots stora ansträngningar inte vad den borde vara. Dock har vi en stam som vi kan förlita oss till.

1960: Vi är inne i en verklig kris, medlemsantalet är i stadigt sjunkande. Manne har sålt konditoriträdgården, och även om vi har kvar samma lokal hos den nye ägare, har trivseln försvunnit. Den omsorg vi fick hos Manne

kan inte nog uppskattas. Oväsendet från angränsande lokaler är så störande att vi ser oss tvingade att leta efter ny spelokal. Vad vi kan åstadkomma är, efter tillmötesgående från idrottsföreningen, flytta in i deras omklädningsrum. Nu börjar en verkligt jobbig tid. Varje kväll måste en mellanvägg som delar omklädningsrummet fällas, för att efter spelets slut åter resas. Visserligen en plankvägg, men 3 meter hög. Att ordna förtäring för kvällen blev nu också ett problem. Hos Manne hade detta varit mycket enkelt för oss. Bara beställa kaffe, kakor, öl och smörgås. Inga problem. Manne ordnade allt. Men, våra problem gick att lösa. Efter övertalning av en grannfru, Maja Nilsson som blev vår allt i allo. Medlemsantalet sjunker till 31 st. Förslag om att lägga ner verksamheten förekommer.

- 1961: Nu MÅSTE vi rycka upp oss. Jag kan inte bara se hur...medlemsantalet sjunker. Nu är vi nere i 28 st. Krafttag måste till och nya idéer fram. Vi utför skedtävlingen, ett initiativ som skulle det visa sig, aldrig förlorat greppet, utan varit en morot i alla tävlingar när inget annat pris fanns. Stor var min glädje detta år då Inga Winther och hennes söner Christer och Thomas blev våra medlemmar. Detta att nya medlemmar och då särskilt att en ny dam sökt sig till oss i vår torrfuga miljö. Atmosfären med doften av svettiga, våta fotbollskläder och skor kunde inte vara särskilt inspirerande, Dock är vi idrottsföreningen stor tack skyldig för att man så villigt lät oss husera i deras lokaler. Idrottsföreningens ordförande Bertil Johansson har jag många gånger skänkt en tacksamhetens tanke.
- 1962: Året då vårt hårda arbete och satsning börjar ge resultat.. Medlemsantalet är på uppgång, vi har nu 39 medlemmar. Och framförallt fick vi glädjen att flytta in i nya lokaler i Medborgarhuset. Vår ansökan till kommunen behandlas välvilligt, mycket tack vare kommunens starka män Knut Ahlberg, Thure Åkerlund och inte minst vår egen Sture Lindgren. Thure som var aktiv i Lomma Bridgeklubb kände för oss, och hade förståelse för vilka problem en ideell förening kämpar med. Vi begär på nytt inträde i Bridgeförbundet och dessutom beviljas vi inträde i Lunds Bridgeklubbs förening.
- 1963: Året då vi kan blicka tillbaka på en tioårig verksamhet. Detta måste firas. Alltså försöker vi oss på vår första inbjudningstävling, som spelas på Bjärreds Saltsjöbad med 30 par. Till firandet skulle också höra en jubelfest, denna torkade dock in, i brist på lämplig lokal!
- 1964-65: Aktiviteten är nu hela tiden uppåt, nya medlemmar strömmar till. Nya i styrelsen blir Hilding Bjermer som kassör och till sekreterare väljer vi Thomas Winther.

1966-67: Vi blir en av de första klubbarna i Sverige som nappar på förbundets nya giv med budlådor. Mycket bra! Alla är belättna. Ett av årets stora glädjeämnen enligt min uppfattning är att Erik Hernberg sökt sig till klubben. Erik blir redan första året i klubben invald som sekreterare. Klubben är att gratulera.

1968-69: Efter att i flera år haft utbyte med klubbarna i grannkommunerna Lomma och Burlöv, sällar sig i år nystartade BS 69 ifrån Löddeköpinge, med eldsjälens Gert Borgkvist till sällskapet.

1970: Året då vi återupptar den tidigare så kallade månadstävlingen i en något ny skepnad. Tävlingen är efter justering populär. Årets nyhet är den så kallade mellandagsbridgen. Eftersom få tillfällen ges till fyramannatävlingar försöker vi oss på denna tävlingsform under juluppehållet, en söndag i jul och nyårshelgen. Spelets uppläggning, de gemytliga formerna med öl och landgång vid långbord bidrar till succén.

1971: För första gången i klubbens historia har vi rönt en större framgång i seriesammanhang. Vårt lag 1 går upp i div. 3, efter en andraplacing i div. 4. Bedriften utförs av Bröderna Thomas och Christer Winther tillsammans med Lennart Olsson och Folke Björck.

1972: Framgångarna i seriesammanhang fortsätter. Lag 1 gick rakt igenom div. 3 och spelar numera i div. 2. Lag 2 med Lars-Erik och Gunnel Ahlberg tillsammans med Knut Olsson och Hans Svensson flyttar nästa år upp i div. 3. Mellandagsbridgen är mycket populär.

1973: Året som är jubelår, firas med fest på Vårdshuset Villa Haga den 28 september under ledning av L-E Ahlberg och P-E Bengtsson. Liksom vid 10-årsjubiléet spelas en inbjudningstävling. Denna gång på Villa Haga. Lokalen var dock inte lämplig för bridge, och för att få det hela att fungera fick sekretariatet en närmast omänsklig arbetsbörda.

1974: Året då vi för första gången spelar sommarbridge och med stor framgång, inte minst ekonomiskt, något som skapar angenämt arbete för vår kassör Erik Hernberg. Stort tack till Thomas och Christer Winther för detta initiativ.

1975: Vi kan nu se att vår hårda satsning på förnyelse och nyrekrytering samt vår intensiva kursverksamhet ger resultat. Ekonomin är numera god, medlemsantalet har skjutit i höjden. Vid årets slut hade 113 medlemmar löst sin årsavgift. Vem kunde väl ana detta när vi 1961 diskuterade en eventuell nedläggning av verksamheten. Vi gör gemensam sak med BS 69 och ordnar tillsammans en tvåkvällars inbjudningstävling.

Gunnel och Lars-Erik Ahlberg blir Lundamästare i mixed, Christer Winther och Gert Bengtsson i par. Sommarbridgen går för fulla hus, årets omsättning i verksamheten över 22.000 kronor.

1976: Verksamheten sväller, vi har nu 6 serielag. Lag Ronny Bengtsson med förutom lagledare Lars Persson, P-E Bengtsson, N-W Larsson och Arne Nilsson hemför sin serie, och spelar nästa år i div. 3. Medlemsantalet har i år ökat till 120. Ronny Bengtsson, klubbens stora löfte, både som spelare och medarbetare har tagit över kursverksamheten på ett förträffligt sätt. Förutom utbytet med grannklubbarna, hör numera Videdal till dem som vi gärna ser som våra gäster. Olle Peter, denne sympatiska gentleman är en ledargestalt som man önskar många klubbar. Videdal är att gratulera.

1977: I år drar vi andan och försöker konsolidera vår ställning. Medlemsantalet har i år endast ökat med några själar. Kursverksamheten visar på ett ökat antal. "Heja Ronny"!

När jag nu blickat tillbaka lite årsvis, har varken allt eller hälften kommit med. Jag hoppas alla förstår detta.

Tyvår har vår första protokollbok fram till 1962 förkommit. Av denna anledning har jag svårt att placera in mina styrelsekamrater i rätt årtal, dessutom har en del ej blivit nämnda.

Hans Svensson var vår kassör under ganska lång tid. Våra trevliga sammanträden hemma hos Hans och Christina är sådant man gärna vill minnas.

Vår nuvarande styrelse är något andra klubbar kan avundas oss. Vem har t.ex en sådan kassör som Erik, eller alltid entusiastiske Christer som sköter vår korrespondens. Eller Lars-Erik vilkens alltid vänliga och mjuka sätt jag många gånger önskat mig. Lennart den som alltid ställer upp bara man ger en vink om att man är i trångmål. Alltför positivt??? Ja, men man skall alltid hålla sig till sanningen.

Efter denna tillbakablick vill jag gärna se framåt. Vad kan framtiden ha i sitt sköte. Vad kan vi hoppas på, vad kan förbättras?

Bland saker som jag hoppas på är att vi satsar mer på ungdomen. Vi har säkert en mission att fylla när det gäller att ge ungdomen lite sysselsättning på fritiden. Det som kan förbättras är variationen på tävlingsformerna. Här kan mycket göras, bara att låta fantasin flöda.

Vad jag också hoppas på är att systemfloran inte får för stor negativ effekt på bridgen. Visst kan bridgen utvecklas, men risken är ganska stor att gemene man får lite svårt att hänga med. Under alla mina år i klubben har min målsättning varit att alla som kommer till oss för att spela, skall ges tillfälle till detta, oavsett vilken sorts tävling vi har för kvällen.

Med förhoppning om en lyckosam framtid för Bjärreds Bridgeklubb slutar jag mina minnesnoteringar.

Bridgens nytta och nöje

I mitt arbete har jag under årens lopp tvingats byta bostadsort ett halvdussin gånger. Tack vare intresse för tävlingsbridge har det varit lätt att på den nya platsen snabbt få personkontakter och goda vänner via bridgeklubben.

Så blev det också då jag för femton år sedan bosatte mig i Bjärred för att arbeta i Malmö. Det började faktiskt riktigt bra i dåvarande Flädie BK med vinst första kvällen, med en ljushårig ung man "Lennart" som partner! Sen har resultaten växlat med olika partners under årens lopp.

En del spelare har lämnat klubben, nya har kommit till. Men, det väsentliga har varit att den trivsamma stämningen som präglade Bjärreds Bridgeklubb har bestått, ingen prestigejakt, sällan hårda ord vid bordet, vinnande outsiders applåderas extra.

Med andra ord: alla tycks trivas och ha roligt. Då känns det också meningsfullt att som funktionär dra sitt strå till stacken.

Lärarens kall har alltid lockat mig och jag har praktiserat det både i yrket och i tidigare klubbar. Nu är det tid igen att axla manteln, men med ett nytt elevmaterial: som fritt valt arbete med ungdomen i grundskolan. Det skulle vara trevligt om intresset för intelligenstävling kunde öka som motvikt mot allt fysiskt tävlande. Och då är bridge en "idealsport" eftersom den kan utföras och förkovras under många kommande år och bli till förströelse både hemma och i tävlingsklubben.

Med önskan om fortsatt välgång för Bjärreds Bridgeklubb.

Erik Hernberg

Minnesanteckningar från åren 1978-1993 av Folke Björk.

- 1978:** Jag lämnade över klubban till Lars-Erik Ahlberg som varit vice under åtta år. Det kändes enbart bra, för vi visste ju alla att Lars-Erik var rätte mannen.
Jag valdes själv in i Skånes Bridgeförbunds styrelse som vice ordförande. Kunde konstatera att sommarbridgen endast givet 500 kr till klubbens kassa, orsaken var VM i fotboll.
25 års Jubiléet firades på Lödde Gästis den 14 oktober.
Styrelsen hade följande sammansättning: Ordf. Lars-Erik Ahlberg, kassör Erik Hernberg, sek. Christer Winther, övriga Lennart Olsson och Ronny Bengtzon.
- 1979:** Sommarbridgen ger c:a 700 kr i netto.
Nybörjarkurs ordnas i samarbete med vuxenskolan. Erik Hernberg kursledare.
Nya budlådor med budkort inköps, de gamla delas ut till medlemmarna.
- 1980:** Ronny Bengtzon lämnar klubben, har flyttat till Malmö. Ronny lämnar ett stort tomrum efter sig. Han var vår yngste funktionär och påläggskalv.
Årsavgiften i år är höjd till 25 kr.
Lars Persson kommer in i styrelsen i stället för Ronny.
Den så kallade Örestadsmixen ordnas i samarbete med BS 69.
- 1981:** Avskaffas subventioneringen vid deltagande i sanktionerade tävlingar.
- 1982:** Erik Hernberg lämnar uppdraget som kassör och Lars Persson tar över.
Klubben får eget förråd på andra våningen i medborgarhuset.
Överskottet från sommarbridgen 2.500 kr - det största hittills.
- 1983:** Silvertävling ordnas i samband med 30 års jubiléet.
Sommarbridgen allt populärare, har gett ett överskott på 3.000 kr.
Årsavgiften höjs till 30 kr. Som grund för detta ligger förbundets höjning med 5 kr.
Lennart Olsson blir kassör.
- 1984:** Klubben deltar i föreningarnas dag med kommunen som arrangör.
Medlemsavgiften höjs till 50 kr per år.
Lunds bridgeklubbare förening har upphört. Bjärreds BK har varit
Beslutat att inget spel påbörjas efter kl 23.15.
- 1985:** Månadstävlingen har spelat ut sin roll.
Trivsselfrågan på dagordningen.

- 1986:** Diskuteras det låga deltagarantalet på spelkvällarna.
Budgeten för sommarbridgen ligger på ett överskott av 100 kr per spelkväll.
För första gången införs rökförbud i spellokalen - ett inte helt problemfritt beslut.
I år avslutas höstsäsongen med ett mycket uppskattat julbord. Ebba Persson, Inga Pålsson och Gunnel Ahlberg stod för arrangemanget.
Trivseln inte den bästa, relativt stora motsättningar mellan etablerade och nya spelare.
Den riktiga klubbkänslan saknas hos en del.
- 1987:** Nedgången i medlemsantalet oroar.
Sommarbridgen ger ett dåligt överskott. För mycket prispengar är orsaken.
Glädjande är att Arne Nilsson och Anders Pålsson blir tvåa i veteran SM!
- 1988:** Nedgången i medlemsantalet mycket oroande - något måste göras.
Kris i ekonomin gör att tidigare subventioneringar med startavgifter slopas.
Kaffelagningen görs av medlemmarna själva.
Sommarbridgen har upphört.
Informationskväll ordnas för att värva nya medlemmar till kursverksamheten.
C:a 40 går kurs i två grupper, en på måndagar med Folke Björk och en på tisdagar med Erik Hernberg.
- 1989:** Bo Olsson kommer in i styrelsen.
Christer Winther lämnar klubben.
Fortsättningskurs med c:a 35 deltagare leds av Folke.
- 1990:** Bengt Jeppsson ny i styrelsen efter Ian Leger som lämnar klubben.
Succéartad höstfest föregången av mixtävling med skänkta priser.
- 1991:** Medlemsantalet kraftigt stigande. Lyckat kursresultat bakom detta.
Ny fortsättningskurs med 36 deltagare.
- 1992:** Fortsättningskursen rullar vidare med stort intresse.
Medlemsantalet stabilt.
- 1993:** Jubileumsår (40 år). Fest föregången av mixtävling planerad. Sponsrade priser.
Tillslutningen skaplig på spelkvällarna.
Nybörjarkursen har givit två nya par.
Anders Pålsson till SM-final i mix tillsammans med Evy Carman i Burlöv.

Bjärreds Bridgeklubb 40 år. Skröna av Folke Björk.

40 år om det är en lång eller kort tid, ja i goda vänners lag är det en kort tid, och det är det ju när man spelar bridge tillsammans. Bjärreds BK har nu uppnått denna aktningvärda ålder. Kvar från starten 1953 finns Folke Björk och Knut Olsson.

När man skall blicka tillbaka så ställer man ju sig frågan, var det bättre förr? Jag som alltid kan svaret blir både ja och nej, men nog tycker jag att de senaste åren varit så positiva att framtiden kan ses med tillförsikt.

När jag inför 25-årsjubileet gjorde förra översikten av vår verksamhet nämnde jag en del förhoppningar inför framtiden. Har dessa förhoppningar kommit på skam eller? Förhoppningen om en lyckosam framtid för klubben, ja den har infriats med råge. Med Lars-Erik i ledningen för en styrelse, som med stor entusiasm gripit sig an verksamheten, har vi idag en mycket stabil grund att stå på. Få klubbar i Skåne har denna plattform. Målet att trevnad och trivsel på våra bridgekvällar är den viktigaste faktorn för verksamheten. Icke att till varje pris nå egna prestigefyllda framgångar.

Hur glad blir man inte av att höra Lars-Eriks "Vi här i Bjärred" har trivseln som det allt överskuggande målet på våra spelkvällar. Speciellt när han tagit någon otidig utbölning i upptuktelse.

I förhoppningar inför framtiden, var satsningen på ungdomen en fråga som borde ha hög prioritet. Här får man nog erkänna att vi misslyckats. Trots detta har en glädjande föryngring skett, med ett stort tillskott av nya spelare.

Många klubbar i vår omgivning har med förundran sett hur vi lyckats med nyrekryteringar. Under många år har Erik Hernberg och jag, och på senare år även Lennart Olsson, kämpat med kurser för att på den vägen fylla på medlemsantalet. Tillskottet blev ändå blygsamt.

Men så plötsligt drabbades vi av den så kallade "Ketchupeffekten". Vi lyckades få ett stort antal nybörjare i två grupper hösten 1988. Varken förr eller senare har vi lyckats så bra. Vårt mål var att hålla alla dessa nya kvar i klubben. Vi kan konstatera att det lyckades.

Och jag skall peka på en del orsaker: Framförallt den positiva inställningen ifrån nybörjarnas egen sida. Det positiva mottagandet ifrån de gamla medlemmarna. Den tidigare snorkigheten som drabbade våra nybörjare hade undanröjts. Fortsättningskurserna och uppföljningen överhuvudtaget har säkerligen gjort sitt till.

Före vår satsning 1988 var vi på väg utför, medlemsantalet var hela tiden sjunkande. Ända sedan klubben startade har vi alltid haft tillräckligt underlag för att avlöna en dam som skötte vår kaffeservering. Plötsligt fanns inte detta underlag längre och vi fick själva ta hand om kaffet, med välvilligt bistånd av Marianne Olsson med sina goda smörgåsar.

Under ett stort antal år var Bjärreds BK vida känt för sin välskötta sommarbridge. Entusiasmen var stor och organisationen förträfflig, resultatservicen och även servicen i övrigt närmast perfekt. Under den bästa tiden var det för det mesta fullt hus d.v.s. 22 bord. Avsikten med sommarbridgen var att till klubben skaffa ett rörelsekapital som möjliggjorde att på vinterhalvåret hålla kostnaderna för de egna medlemmarna på en låg nivå, och att hålla en fräsch utrustning. Vår goda ekonomi och välskötta organisation drog nya medlemmar till klubben.

Nog så bra, men klubbkänslan och viandan försvann. Prispengar blev det enda saliggörande för detta klientel, och de sista åren med sommarbridgen gav inget överskott till klubben. Allt slit och uppoffring blev plötsligt meningslöst. Den grupp som talade sig varm för stora prispengar och en elitsatsning med bidrag hit och dit kände inget ansvar för verksamheten och trivseln. Den undanröjning av så kallade elitspelare som skedde 1988 har enbart haft positiva effekter. Ett dystert kapitel, men nyttigt.

När man blickar tillbaka så vill man göra det precis som en rekryt som just lämnat militärtjänsten bakom sig. Det är det roliga man minns bäst. Många är de personer och personligheter som passerar revy. Vem blir väl inte glad när t.ex Bo och Ulrik visar sig på arenan. Eller Erik Hernberg när han har sitt lilla uppträdande på mellandagsbridgen. Jag förstår att skall jag räkna upp alla som gett oss så många glädjestunder tillsammans, så kommer det att fylla hela denna översikt. Dock ett stort tack till mina partners Astrid och Anders som haft överseende med alla mina fadäser.

Klubbens medlemmar har vid många tillfällen nått framgångar som givit genljus i omgivningen.

I seriespelet har många segrar radats upp liksom vid diverse inbjudningstävlingar.

De största framgångarna har Anders Pålsson nått. Med Arne Nilsson som partner blev han tvåa i veteran SM 1987. Och har gått till SM final i mix tillsammans med Evy Carman från Burlöv efter att ha blivit DM mästare 1993. Finalen avgörs just i samband med klubbens 40 årsjubileum. Vi har att hoppas på en framskjuten placering. Heja Anders!!!

Vårt utbyte med andra klubbar har reducerats så att vi numera endast har utbyte med Lomma och BS 69.
Men det räcker, då trivseln vid dessa träffar har bestått genom åren.

Ett orosmoln har förmörkat vår bridgehimmel. Under lång tid har Lomma kommun haft planer på försäljning av medborgarhuset i Bjärred.
Våra möjligheter att hitta ny spelokal är synnerligen begränsade.

Om framtiden, ja det gäller ju att inte slå sig till ro och vara nöjd med vad som uppnåtts.

Vi måste få människor att inte passivisera sig framför TV:n med alla dess spelformer som kan göra ett litet antal rika.
Men detta bör inte kunna konkurrera ut bridgen, som förutom en trevlig samvaro ger hjärnan sin gymnastik.

Bridgeförbundets satsning på eliten har jag lite förståelse för.
Satsningen på breddbridgen fick inte det genomslag som man hoppats på.
Inte så underligt när munnen talar ett språk och hjärtat ett annat.
Vad jag menar är att man måste känna för det man gör.

Av många som bidragit till vår trevliga gemenskap måste den personal som sköter medborgarhuset med Bertil Johansson och Doris Borglin som tongivande nämnas. De har alltid en positiv inställning och ger oss ett välvilligt mottagande.

Jag ser fram emot ett fint och ljusst jubileum och hoppas få vara med när vi passerar de 50.

Folke